

१३

भातृप्रेमले निरन्तरता पाओस्

यस अध्यायका मूल पदहरू: हिब्रू १३, रोमी १२:१३, एफिसी ५:३-५, १

पत्रुस ५:१-४, हिब्रू २:९, हिब्रू ४:१६ र गलाती २:२०

यस अध्यायको मूलसार पद: "तिमीहरूको बीचमा भातृप्रेमले निरन्तरता पाओस्" (हिब्रू १३:१ रूपान्तरित)।

प्रेरित पावलले हिब्रूको पुस्तकलाई अध्याय १३द्वारा टुङ्ग्याउँछन्। भातृप्रेम निरन्तररूपमा चलिरहोस् (हिब्रू १३:१) भन्ने अर्ति दिँदै हिब्रूको पुस्तकको अन्तिम अध्याय १३ पावलले लेख्दछन्। येशूलाई विश्वास गर्ने, उहाँमा रहिरहने, उहाँको वचन अनुसार चल्ने प्रत्येक भक्तजन मुल पुजारी र राजा येशूका परिवारका घराना हुन् भनेर पावलले आफ्नो अडान लिन्छ। येशूमा हामी सबै जना दाजुभाइ दिदी बहिनीहरू हौं भन्ने कुरामा हामी कतिवद्ध हुनुपर्छ भन्ने पावलको शिक्षा हो। कतिपय इसाईहरू आफ्नो विश्वास आफूमामात्र राखेर अरूहरूसँग अलग बस्न रुचाउँछन्। येशूसँगमात्र सम्बन्ध राखे पुगिहाल्छ नि, अरूहरूसँगको किन सरोकार राख्ने भनेर समाजबाट अलग हुन चाहन्छन् र आफूले मुक्ति पाए पुगिहाल्छ भन्ने एकल जीवन वा आफ्नै कुटीमा बस्न रुचाउँछन्। तर, हिब्रूको लेखकले त्यस खालको धारणालाई समर्थन गर्दैन। हामी एकलैलाईमात्र होइन, तर परिवार, घराना वा परमेश्वरका जनहरूको समूहलाई मुक्ति दिनुहुन्छ। मुक्तिको बाटोमा हामी सबैसँग मिलेर अघि बढ्नुपर्छ भन्ने पावलको चाहना हो। "भातृप्रेमले स्थान पाउन्" भन्ने भनाइ राख्दा हाम्रो जीवनमा हुनुपर्ने येशूको कामको चरित्रलाई देखाउँदछ। येशू आफै पनि उहाँका भक्तहरूलाई आफ्ना दाजुभाइदिदीबहिनीहरू भन्न रुचाउनुभएको थियो र तिनीहरूदेखि आफू लजाउनुभएको थिएन वा तिनीहरूलाई छिछिदुरदुर

गर्नुभएको थिएन बरु तिनीहरूलाई आफ्नै पोल्टोमा राख्नुभएको थियो भन्ने आभास् पावलले हामीलाई दिँदछ (हिब्रू २:११)। त्यसकारण, येशूले उहाँका जनहरूसँग कसरी मिल्नुभयो, माया देखाउनुभयो र सहयोग गर्नुभयो, त्यसरी नै विश्वासीहरू पनि उहाँको अनुसरण गर्नुपर्छ। भातृप्रेममा एक आपसलाई उचाल्ने, सिकाउने, सहयोग गर्ने भन्ने गुणहरू समावेश भएका छन्। यदि हामी मिलिजुली एक भएर चलन सक्यौं भने परमेश्वरको अनुग्रहको कमी हुनेछैन (हिब्रू ३:१३, हिब्रू १०:२४,२५, हिब्रू १२:१५-१७)। अध्याय १३ भातृप्रेम वा विश्वासीहरूको बीचमा हुनुपर्ने मायामा धेरै तत्व वा गुणहरू उल्लेख गरिएको छ, जस्तै: अतिथी सत्कार गर्ने (हिब्रू १३:२), दुर्व्यवहार, अन्यायको मारमा परेर पिडित भएर कैदमा परेका येशूका विश्वासीहरूलाई भेट्न जाने (हिब्रू १३:३), विवाहको गरिमा वा इज्जतलाई थामी राख्ने (हिब्रू १३:४), लोभ, आफ्नो भाऊ खोज्ने प्रवृत्तिबाट अलग बस्ने (हिब्रू १३:५,६), चर्चका अगुवाहरूलाई सम्झिने र तिनीहरूलाई मात्रै (हिब्रू १३:७-१७), र हिब्रूको लेखकको निमित्त प्रार्थना गर्ने (हिब्रू १३:१८,१९)।

१. परमेश्वरका जनहरूको हेरचाह

सुरुको चर्चमा आफ्ना विश्वासी जनहरू, अपिचिचित, विदेशी पाहुनाहरूलाई सत्कार गर्ने चलन कस्तो थियो? हेर्नुहोस्, देहायका पदहरूमा: हिब्रू १३:१,२ "१ भातृ-प्रेम बनिरहोस्। २ परदेशीहरूको अतिथि-सत्कार गर्न नबिर्सि, किनकि यसरी नै कसै-कसैले थाहै नपाई स्वर्गदूतहरूको सत्कार गरेका छन्।", रोमी १२:१३ "सन्तहरूको खाँचोमा सहायता देओ, अतिथिसत्कार कायम राख।", १ तिमोथी ३:२ "यसकारण चर्चको अगुवा वा बिशपचाहिँ कसैले दोष लगाउन नसक्ने, एउटै पत्नीका पति, संयमी, समझदार, सम्मानित, अतिथिसत्कार गर्ने, सुयोग्य शिक्षक होऊन् ।", तितस १:८ "तर अतिथिसत्कार गर्ने, भलाइ प्रेमी, आफूलाई वशमा राख्ने, ईमानदार, पवित्र र संयमी हुनुपर्दछ।" र १ पत्रुस ४:९ "विनागनगन एउटाले अर्काको अतिथिसत्कार गर।"

येशूका सुरुका भक्तहरू घुमिरहने अभियान थिए। तिनीहरू दुवै इसाई र गैरइसाईको अतिथि सत्कारमा भर परेका थिए। "नबिर्सिनु वा याद गर्नु" भन्ने अर्थले कसैलाई आफ्नो घरमा पाहुनालाई सत्कार गर्नेमात्र होइन जानाजानी वेवास्ता नगर्नु भन्ने अर्थ पनि लगाइन्छ। केवल आफन्त, चिनेको

मानिस वा आफ्ना विश्वासी परिवारको मात्र सत्कार गर्ने होइन भन्ने पावलको भनाइ थियो। अपरिचित पाहुनाहरूको सत्कार गर्दा थाहै नपाइकन कतिले स्वर्गदूतहरूलाई नै सत्कार गरेका थिए भनेर पावलले उनका पाठकहरूलाई याद दिलाउँछन् (हिब्रू १३:२)। अब्राहम र साराकहाँ तीन अपरिचित व्यक्तिहरू आएको कुरा पावलले याद दिलाउन खोजेको हुनसक्छ (उत्पत्ति १८:२-१५)। अतिथी सत्कार भनेको आफूसँग भएको भौतिक आशिषहरू अर्कोलाई बाँड्ने र अरूको दुःखमा सहभागी हुने कुरा समावेश हुन्छ, जुन येशूले पनि हाम्रो निमित्त गर्नुभयो (हिब्रू २:१०-१८)।

कैदमा परेकाहरूलाई भातृप्रेम देखाउनुभनेको केवल तिनीहरूलाई प्रार्थनामा सम्झिनुमात्र होइन, तिनीहरूलाई राहत दिनु र तिनीहरूको भावनाप्रति संवेदनशील भएर सहयोग गर्नु वा हौशला दिनु पनि हो। कैदीहरूलाई वास्ता गर्नु जोखिमपूर्ण पनि हुन सक्छ। समाजले दोषी ठहर्‍याएकोहरूलाई सहयोग गर्नु र साथ दिँदा आफूहरूपनि तिनीहरूसँग दोषी ठहरिन पुगेको हुन्छ। तिनीहरूलाई साथ दिँदा साथ दिनेहरू पनि समाजको दुर्व्यवहारमा पर्न सक्छ (हिब्रू १०:३२-३४)।

विभिन्न चित्रण र भाषा शैलीद्वारा कैदमा परेकाहरूलाई उत्साह देऊ भनेर पावलले आफ्ना पाठकहरूलाई अनुरोध गर्दछन्। प्रथमतः, विगतको समयमा पाठकहरूले कैदमा परिरहेका विश्वासीहरूलाई सहयोग गरेको पावलले याद दिलाउँछ। समाजले दुःख दिएका, यातना दिएका, बेइज्जत पाएका परमेश्वरका प्रिय जनहरूलाई साथ दिँदा ती पाठकहरू पनि तिनीहरूसँग सहभागी हुन बाध्य भएका थिए भनेर पावलले याद दिलाउँछन्। दोस्रो, दुर्व्यवहारको मारमा पर्नुभन्दा मोशाको उदाहरण पावलको मनमा हुनुपर्दछ, उनले लेख्छन्, "२५ पापको क्षणिक सुख भोग्नुभन्दा बरु परमेश्वरका मानिसहरूसँग थिचोमिचोमा पर्न तिनले रोजे। २६ मिश्रदेशको धन-सम्पत्तिभन्दा खीष्टको निमित्त निन्दित हुन तिनले मूल्यवान् सम्पत्ति ठाने" (हिब्रू ११:२५-२६)। आखिरमा आएर पावलले भातृप्रेमको महत्त्वको बारेमा आफ्ना पाठकहरूलाई जानकारी यसरी दिन्छन्, प्रत्येक विश्वासीहरू एक आपसमा "एकै शरीर हुन्" (हिब्रू १३:३ रूपान्तरित)। विश्वासीहरूको कष्टपूर्ण मानवीय अवस्थामा तिनीहरू पनि पन्छिएका छैनन् र जसरी अरूहरूले तिनीहरूलाई व्यवहार गर्नु भन्ने तिनीहरू चाहन्छन् त्यसरी नै अरूहरूलाई पनि त्यसै व्यवहार गर्नुपर्दछ। आफ्ना विश्वासी जनहरू इयालखानामा छन् भने आफूहरू

पनि इयालखानामै छन् भन्ने महसुस गर्नुपर्दछ। त्यसकारण, इयालखानामा परेकाहरूलाई चाहिने भौतिक र भावानात्मक सहयोगहरू विश्वासीहरूले दिनु जरुरी छ। त्यसो गर्दा कैदमा परेकाहरूलाई कसैले वास्ता गरेका छैनन् भन्ने महसुस नगरुन्।

चाहे चर्चका सदस्यहरू होउन् वा नहोउन्, इयालखानमा परेकाहरूलाई कसरी सहयोग गर्नुपर्दछ?

२. लोभी र अनैतिक यौनसम्पर्क

बाइबलको आदर्शनीति विपरित मानिसका दुई खराब प्रवृत्तिहरू छन्। ती के हुन्? हेर्नुहोस्, देहायका पदहरू: हिब्रू १३:४,५ "४ सबैका बीचमा विवाहचाहिँ आदरणीय होस्, वैवाहिक सम्बन्ध नबिडुलिओस्, किनकि दुराचारी र व्यभिचारीहरूको इन्साफ परमेश्वरले गर्नुहुन्छ। ५ तिमीहरूका जीवन रुपियाँपैसाको मोहबाट अलग राख। तिमीहरूसँग भएका कुरामा सन्तुष्ट बस, किनकि उहाँले भन्नुभएको छ, "म तिमीहरूलाई कुनै रीतिले छोड्नेछैनँ, म तिमीहरूलाई त्याग्नेछैनँ।", लूका १६:१०-१८ "१० "जो थोरै कुरामा ईमानदार हुन्छ, त्यो धेरैमा पनि ईमानदार हुन्छ, र जो अति सानो कुरामा बेईमान हुन्छ, त्यो धेरैमा पनि बेईमान हुन्छ। ११ यसकारण तिमीहरू सांसारिक धनमा ईमानदार भएनौं भने, तिमीहरूलाई साँचो धनको जिम्मा कसले देला? १२ यदि तिमीहरू अर्काको धनमा ईमानदार भएनौं भने, तिमीहरूको आफ्नै धन तिमीहरूलाई कसले देला र? १३ "कुनै नोकरले दुई मालिकको सेवा गर्न सक्दैन, किनकि त्यसले एउटालाई घृणा गरेर अर्कालाई प्रेम गर्छ, अथवा त्यो एउटाको भक्त भएर अर्कालाई तुच्छ ठान्छ। तिमीहरू परमेश्वर र धन दुवैको सेवा गर्न सक्दैनौं।" १४ धनका लोभी फरिसीहरूले यी सबै कुरा सुनेर उहाँको उपहास गरे। १५ तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "मानिसहरूका सामुन्ने आफैलाई धर्मी ठहराउने तिमीहरू नै हो, तर परमेश्वरले तिमीहरूका हृदय जान्नुहुन्छ, किनकि मानिसहरूका बीचमा जे उच्च गनिएको छ, परमेश्वरको दृष्टिमा त्यो तुच्छ ठहरिन्छ। १६ "बपतिस्मा-दिने यूहन्नाको समयसम्म मोशाको व्यवस्था र अगमवक्ताहरू प्रचार गरिए। त्यस बेलादेखि परमेश्वरका राज्यको सुसमाचार प्रचार गरिएको छ, र सबै जना त्यस राज्यभित्र बलपूर्वक प्रवेश गर्दछन्। १७ तर व्यवस्थाबाट एक मात्र मेटिनभन्दा स्वर्ग र पृथ्वी टलिजान सजिलो छ। १८ "जसले आफ्नी पत्नीलाई

त्यागेर अर्कीलाई विवाह गर्छ, त्यसले व्यभिचार गर्दछ, र श्रीमान्बाट त्यागिएकी स्त्रीलाई विवाह गर्ने मानिसले पनि व्यभिचार गर्दछ।", १ कोरन्थी ५:१ "तिमीहरूका बीचमा व्यभिचार छ भन्ने कुरा पक्का गरी सुनिएको छ, यस्तो व्यभिचार जो अन्यजातिहरूमा पनि हुँदैन। तिमीहरूमध्ये कुनै एक जनाले आफ्नै बाबुकी पत्नी राखेको छ अरे।", एफिसी ५:३-५ "३ तर तिमीहरूका बीचमा व्यभिचार र सारा अशुद्धता अथवा लोभको नाउँसमेत नलिइओस्, जो सन्तहरूका बीचमा हुन सुहाउँदैन। ४ कुनै अश्लील कुरा, मूर्ख बातचित अथवा बेफाइदाको ठट्ट्यौली नगर्नु, यी सुहाउने कुरा होइनन्। तर बरु धन्यवाद दिने काम होस्। ५ किनकि यो त तिमीहरू निश्चय नै जान, कि कुनै व्यभिचारी कि अशुद्ध मानिस अथवा लोभी मानिसलाई (जो मूर्तिपूजक हो) खीष्ट र परमेश्वरको राज्यमा कुनै उत्तराधिकार छैन।" र कलस्सी ३:५ "यसकारण तिमीहरूमा जो सांसारिक स्वभावका कुराहरू छन् तिनलाई मार: व्यभिचार, अशुद्धता, कामुकता, खराब इच्छा र लोभ, जो मूर्तिपूजा हो।"

अनैतिक यौन सम्बन्ध र लोभको विरुद्धमा पावलले आफ्नो ठूलो आवाज निकाल्दछन् र ती खराब आचरणहरूबाट अलग बस भनेर उनले चेतावनी दिँदछन्। भातृप्रेमलाई ती दुई खराब आचरणहरूले गम्भिर धक्का ल्याउँदछ। साँच्चिकै भनौं भने, नयाँ करारका लेखकहरूले र पौराणिक नैतिकवादीहरूले लोभ र अनैतिक यौनसम्बन्धको बीचमा नजिकको सम्बन्ध भएको उल्लेख गरेकाछन्।

वैवाहिक वा दाम्पत्य जीवनलाई आदर गर्नु वा सुरक्षित राख्नु भनेर पावलले आह्वान गर्दछन्। त्यसको अर्थ, त्यस गरिमामय संस्थालाई कम महत्त्व ठान्नु वा अवमूल्यन गर्ने कुनै पनि कार्यबाट पर बस्नुपर्छ भन्ने पावलको जिकिर छ। विवाहको समयमा गरिएको शपथलाई भङ्ग गर्नु र अनाहकमा पारपाचुके गर्नु (मत्ती १९:९) जस्तो आचरणबाट अलग बस्नु बाइबलको नीति हो। दाम्पत्य जीवनको ओछ्यान शुद्ध राख्नु भन्ने अर्तिले श्रीमान र श्रीमतीको सम्बन्धलाई विगाने कुनै पनि वाह्य अनैतिक यौन क्रियाकलापबाट जोगेर बस्नु भन्ने अर्थ लाग्दछ। "व्यभिचार नगर्नु" भन्ने आदेश दश आज्ञाको मात्र नभएर नयाँ करारले यो बुझाउँछ किन कुनै पनि प्रकारका यौन अनैतिक सम्बन्धमा नलाग्न नयाँ करारका लेखकहरूको आदेश छ (१ कोरन्थी ५:९-११, १ कोरन्थी ६:९,१०, एफिसी ५:५, १ तिमोथी १:९,१०, प्रकाश २१:८, प्रकाश २२:१५)। तत्कालिन ग्रीस र रोमन सभ्यतामा यौन सम्बन्धको नीतिमा

लचिलो थियो (अहिले पनि कतपय समाजमा खास फरक छैन)। यस मामिलामा पाखण्डी हुनु साधारणै भएको पाइन्छ: अर्थात् लुकी लुकी यौन सम्पर्क राख्नु कतिपय स्त्री वा पुरुषलाई समाजले इजाजत नै दिएको हुन्छ (कतिपय देशमा त वेश्यालय खोल्न सरकारले नै इजाजत दिएको हुन्छ। त्यस्तो ठाउँलाई रेड लाइट क्षेत्र भनिन्छ र कतिपय होटेलहरूमा यौन व्यवसाय खुलेआम चल्दछ-अनुवादक)। परमेश्वरले व्यभिचार वा कामुकतामा लम्पट हुनेहरूलाई न्याय गर्नुहुनेछ भनेर पावलले चेतावनी दिँदछन्। समाज वा सभ्यताले जे गर्न छुट दिएतापनि येशूका भक्तहरूको उच्च आदर्श नीति वा नैतिकता छ जुन कसैसँग सम्झौता गर्न छुट छैन।

त्यसबेलाको ग्रीक र रोमी सभ्यतामा पैसा वा धनसम्पत्तिको लोभ पनि सर्वमान्य खराब तत्व थियो। अझ, पावलले अर्को पत्रमा सबै दुष्टताको जरा नै पैसाप्रतिको प्रेम हो भनेर उल्लेख गर्दछन् (१ तिमोथी ६:१०)। त्यस खराब तत्वको प्रतिरोध गर्न सही मनस्थिति राख्न पावलले आग्रह गर्दछन्। यो आग्रह उनले आफ्ना कतिपय पत्रहरूमा उल्लेख गरेकाछन्। प्रथमतः आफूसँग जे छ त्योसँग संतुष्ट हुन सिक्नुपर्दछ भनेर उनले भन्दछन् (२ कोरन्थी ९:८, फिलिप्पी ४:११,१२)। अझ, येशूभक्तहरूले परमेश्वरको यो प्रतिज्ञालाई विश्वास गर्नुपर्छ र हृदयमा सजाइराख्नुपर्दछ "तिमीहरूका जीवन रुपियाँपैसाको मोहबाट अलग राख। तिमीहरूसँग भएका कुरामा सन्तुष्ट बस, किनकि उहाँले भन्नुभएको छ, "म तिमीहरूलाई कुनै रीतिले छोड्नेछैनं, म तिमीहरूलाई त्याग्नेछैनं" (हिब्रू १३:५)। यो खालको प्रतिज्ञा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई धेरै पल्ट दिनुभएको छ र अहिले पनि हामीलाई यो उपलब्ध छ (उत्पत्ति २८:१५, व्यवस्था ३१:६,८, यहोशू १:५, १ इतिहास २८:२०)। अनि, भजन ११८:६मा उल्लेख गरिएको परमेश्वरको यो वचनलाई हृदयमा सजाइ राख्न पनि आह्वान गरिएको छ: "परमप्रभु मेरो साथमा हुनुहुन्छ, म भयभीत हुँदिनं, मानिसले मलाई के गर्न सक्छ र?" भजन ११८मा उल्लेखित यो प्रतिज्ञा अत्यन्तै उचित र समसामयिक छ, किनभने मानिसहरूबाट जतिसुकै दुःखकष्ट आफूले पाएता पनि भजनका लेखकले परमेश्वरप्रति आफ्नो भरोसा अटल छ भनेर देहाउँदछ।

आधुनिक समाजमा शुद्ध यौन आचरणलाई बिथोल्न किन इजाजत दिइरहेको हुन्छ र फेरि त्यसै बखत मानव जीवनलाई पैसाको लोभमा फसाउन हरदम प्रयास गरिरहेको छ? कुन कुन प्रयासहरूद्वारा त्यस जालोमा

मानिसहरूलाई फसाइरहेको छ? यस खालको दुई खतरापूर्ण दुष्टताबाट जोगिन र बल पाउन के के व्यवहारिक उपायहरू छन्?

३. तिम्रा अगुवाहरूलाई याद गर्नु

चर्चका अगुवाहरूप्रति हाम्रो मनस्थिति र सम्बन्ध कस्तो हुनुपर्छ भन्ने पावलको अनुरोधलाई हिब्रू १३:७-१७मा केलाएर पढ्नुहोस्: "७ आफ्ना अगुवाहरूको सम्झना राख, जसले परमेश्वरको वचन तिमीहरूलाई सुनाए। तिनीहरूका जीवनको परिणामलाई ध्यान देओ, र तिनीहरूका विश्वासको अनुकरण गर। ८ येशू ख्रीष्ट हिजो, आज र सदासर्वदा एकसमान हुनुहुन्छ। ९ विभिन्न र अनौठा शिक्षाको भ्रममा नपर। किनकि खाने-पिउने कुरा सम्बन्धित विधिद्वारा होइन, तर अनुग्रहद्वारा हृदय सुदृढ भएको असल हो। त्यस्ता विधि पालन गर्नेहरूको उपकार भएको छैन। १० हाम्रो एउटा वेदी छ, जसबाट पवित्र वासस्थानमा सेवा गर्नेहरूलाई खाने अधिकार छैन। ११ प्रधान पूजाहारीले पापबलिको निमित्त जनावरको रगत महापवित्र स्थानमा ल्याउँछन्, तर तिनका शरीरचाहिँ छाउनीबाहिर लगेर जलाइन्छन्। १२ यसकारण येशूले पनि उहाँको आफ्नै रगतद्वारा मानिसहरूलाई पवित्र गराउन ढोकाबाहिर कष्ट भोग्नुभयो। १३ यसैकारण हामी पनि छाउनीबाहिर उहाँकहाँ जाऔँ, र उहाँले सहनुभएको बेइज्जत हामी पनि सहौँ। १४ किनकि हाम्रो यहाँ रहिरहने सहर छैन, तर आउनेचाहिँ सहरको हामी प्रतीक्षा गर्दछौँ। १५ यसकारण परमेश्वरलाई येशूद्वारा प्रशंसाको बलि निरन्तर चढाऔँ। यो प्रशंसा उहाँको नाउँ स्वीकार गर्ने ओठको फल हो। १६ भलाइ गर्न र आफूसँग भएका कुरा बाँड्नु गर्न नभुल, किनकि यस्तै बलिहरूमा परमेश्वर प्रसन्न हुनुहुन्छ। १७ तिमीहरूका अगुवाहरूको आज्ञापालन गर, र तिनीहरूका अधीनमा बस। किनकि लेखा दिनुपर्छ भन्ने कुरा जानेर नै तिनीहरूले तिमीहरूका प्राणको हेरचाह गर्छन्। यो काम तिनीहरूले आनन्दसाथ गर्नु। दुःख मानेर होइन, नत्रता त्यसबाट तिमीहरूलाई कुनै लाभ हुँदैन।"

हिब्रूले औल्याएका अगुवाहरू विशेष गरेर चर्च वा विश्वासीहरूको अगुवालाई सम्बोधन गरिएको हो। तिनीहरूलाई आदर गर र तिनीहरूको आज्ञा, अर्ती, वचन वा सुनाएको कुराहरूलाई सुन भनेर पावलले अर्ती दिँदछन्। विगतका अगुवाहरूले के गर सो याद गर्नु भनेर आफ्नो अर्ती सुरु गर्छन्। विगतमा तिनीहरूले पाठकहरूलाई परमेश्वरको वचन सुनाएका थिए, र वर्तमान

समयमा ती अगुवाहरूको आज्ञा "पालन गर्नुपर्छ" भनेर पावलले आह्वान गर्दछन् (हिब्रू १३:१७)। जब विगतका अगुवाहरू भन्दा पावलको मनमा ती अगुवाहरू वा सुसमाचार प्रचारकहरू थिए जसले सुसमाचार पहिला सुनाएका थिए र विश्वासीहरूको समूह खडा गरेका थिए। "याद गर्नु" भन्ने भनाइ केवल मनमामात्र राख्नु वा मनलेमात्र मानेको देखाउनु, वा विगतमा तिनीहरूले गरेका कामप्रति आभारितभएर बाहिरियरूपमा सम्मान वा कदर गर्नुमात्र होइन। तर, तिनीहरूको आदर्श चरित्र र स्वभावको नतिजाले तिनीहरूलाई कस्तो बनाइएको छ र येशूप्रति तिनीहरूमा भएको विश्वास वा आस्थाको अनुकरणीय उदाहरणको अनुसरण गर्नु भनेर पावलले व्याख्या गर्दछन्।

पावलको निमित्त परमेश्वरलाई विश्वास गर्ने र उहाँप्रति बफादार हुनेहरूको ओठे प्रशंसा होइन तर तिनीहरूलाई याद गर्दै, तिनीहरूको सराहना वा प्रशंसा गर्दै तिनीहरूको अनुसरण गर्नु नै तिनीहरूलाई देखाएको ठूलो सम्मान वा कदर हो। अनि, पावलले विश्वासी समूहको संस्थापकहरूका नाउँहरू परमेश्वरप्रति बफादार हुनेहरूको वीरहरूको सूचीमा थप्दै भन्दछन् तिनीहरूका जीवनलाई विश्वासीहरूले राम्रोसँग ध्यान दिनुपर्दछ। त्यस सूचीमा हिब्रू ११मा उल्लेख गरिएका विश्वासी वीरहरूका नाउँहरू, र येशू, जो विश्वासको अनुकरणीय उदाहरणलाई निश्कर्षमा पुऱ्याउनुभएको थियो। अनि, "येशू ख्रीष्ट हिजो, आज र सदासर्वदा एकसमान हुनुहुन्छ" (हिब्रू १३:८) भनेर आफ्नो भनाइ लेखकले प्रस्तुत गर्दछन्। पावलको समयमा नै इसाई हुँ भनेर इसाईको खोल ओढेर आउने झुठा धर्मगुरु वा प्रचारकहरू थिए। तिनीहरू समय र आफ्नो अनुकूल अनुसार शिक्षाहरू सिकाउँथे वा परमेश्वरको सत्य वचनमा अडिग थिएनन्। तिनीहरूले बाइबलसम्मत नभएका अनेकौँ अनौठा र भ्रममा पार्ने शिक्षाहरू इसाईहरूमा फैलाइरहेका थिए। तिनीहरूसँग बिलकुल अलग भएर बस्न पावलले येशूभक्तहरूलाई आग्रह गर्दछन् (हिब्रू १३:९)।

हिब्रू १३:७मा यस अंशको अन्तमा अगुवाहरूको याद गर्नु भन्दै जोडदार अनुरोध पावलले दोहोऱ्याउँछन्। विश्वासीहरूले अगुवाहरूलाई किन सम्झनुपर्छ भनेर पावलले तर्क गर्दछन्। ती अगुवाहरूले विश्वासीहरूको आत्मिक जीवनप्रति सजग भइरहने भएकोले तिनीहरूले अगुवाहरूको कदर गर्नुपर्छ भनेर उनले बताउँदछन्। अगुवाहरू भन्दा चर्चका पास्टरहरू वा विश्वासी झुण्डहरूका अगुवाहरू हुन्, जसले तिनीहरूको चर्च वा झुण्डको आत्मिक स्वास्थ्यको रखवाली गर्दछन् र विश्वासीहरूको आत्मिक स्थितिको

लेखाजोखा परमेश्वरको सामु ती अगुवाहरूले पेश गर्नुपर्दछ। यस मामिलामा देहायका पदहरू पनि हेर्नु असल देखिन्छ: १ पत्रुस ५:१-४ "१ खीष्टका कष्टको साक्षी र प्रकट हुने महिमाको सहभागी भएको नाताले र एक सङ्गी-एल्डरको हैसियतले तिमीहरूमध्येका एल्डरहरूलाई म आग्रह गर्दछु। २ तिमीहरूको देखेरखमा राखिएको परमेश्वरका बगालको हेरचाह गर। करले होइन तर स्वेच्छाले, धनको लोभले होइन तर उत्साहसाथ, ३ तिमीहरूको जिम्मामा रहेकाहरूमाथि अधिकार जमाएर होइन, तर बगालको निमित्त उदाहरण भएर। ४ र जब मूल गोठालो प्रकट हुनुहुनेछ, तब तिमीहरूले महिमाको नओइलाउने मुकुट प्राप्त गर्नेछौ।" र १ कोरन्थी ३:१०-१५ "१० मलाई दिइएको परमेश्वरको अनुग्रहअनुसार, घर बनाउने निपुण कारीगरले जस्तै मैले जग बसालें, र अर्काले त्यसमाथि घर बनाउँदैजान्छ। त्यसमाथि बनाउँदैजाने हरेक मानिसले कसरी बनाउँदैछ, सो ध्यान देओस्। ११ किनकि जुन जग बसालिसकिएको छ, जो येशू खीष्ट हुनुहुन्छ, त्यसबाहेक कुनै मानिसले अर्को जग बसाल्न सक्दैन। १२ यदि कुनै मानिसले यस जगमाथि सुन, चाँदी, बहुमूल्य पत्थर, काठ, घाँस वा पराल प्रयोग गरेर घर बनायो भने, १३ प्रत्येक मानिसको काम प्रकट हुनेछ, किनकि न्यायको दिनले त्यो खुलस्त गरिदिनेछ। त्यो आगोद्वारा प्रकट हुनेछ, र हरेकले कस्तो काम गरेको छ, सो आगोले जाँच गर्नेछ। १४ यदि कुनै मानिसले त्यस जगमाथि बनाएको काम रहिरह्यो भने उसले इनाम पाउनेछ। १५ यदि कुनै मानिसको काम जलेर नष्ट भयो भने त्यसले नोक्सानी भोगनुपर्नेछ, तर त्यो आफैँचाहिँ आगोबाट उम्केझैं बाँच्नेछ।"

अगुवाहरू भन्दा चर्च वा झुण्डका नाइकेहरू, अग्रजहरू, शिक्षकहरू र एडभेन्टिस्ट संस्थाका निकायहरूका अगुवा ओहोदामा रहने सबैलाई सम्झनुपर्दछ।

पावलले यो पनि भन्न खोजिएको पाइन्छ कि ती अगुवाहरू तिनीहरूले सेवा गरिरहेका येशूमनिका गोठालाहरू हुन्, जो सबभन्दा महान् गोठाला हुनुहुन्छ (हिब्रू १३:२०)। जब चर्चका अगुवाहरूले विश्वासीहरूको हेरचाह गर्दछन् र तिनीहरूलाई सुम्पिएको जिम्मेवारीप्रति तिनीहरू बफादारी हुन्छन्, र विश्वासीहरूले तिनीहरूको कुरा सुन्छन् वा तिनीहरूमाथि भर पर्दछन् तब त्यसको नतिजा चर्चमा आनन्द र हर्षको वातावरण हुन्छ। त्यसको अर्थ यो पनि हुनसक्छ कि अगुवाहरू करले होइन, मिसनले खटाएकोले होइन, जागिर

थाम्न होइन तर परमेश्वरबाट नै खटाएको भनेर उहाँप्रति बफादार हुँदै आफ्ना झुण्डहरूलाई खुशियाली र आनन्दसाथ सेवा गर्नु तिनीहरूले जरुरी ठान्नुपर्दछ। जब तिनीहरूले परमेश्वरको सामु आफ्ना झुण्डहरूको बारेमा लेखाजोखा प्रस्तुत गर्दछन् तिनीहरूले खुशी भएर दिनुपर्दछ, खिन्न भएर होइन।

तपाईंको झुण्ड वा चर्चमा भएका अगुवाहरू र विश्वासीहरूको बीचमा सम्बन्ध सुमधुर, मजबुत र सुधार गर्न तपाईंले कस्तो भूमिका खेल्नु जरुरी छ? तपाईंको स्थानीय अगुवाहरूको मात्र होइन सारा संसारका चर्चका अगुवाहरूप्रति पनि तपाईंको मनस्थिति कस्तो सकारात्मक हुनुपर्दछ?

४. विभिन्न खालका अनौठा र परमेश्वरको वचनलाई खलबल्याउने वा उहाँको वचनसँग सहमत नहुने शिक्षादीक्षादेखि सतर्क हुनु

हामीहरूको जीवनमा चाहिने अनुग्रह कहाँबाट उपलब्ध हुन्छ? हाम्रा हृदयहरू कसरी बलियो हुन्छन्? हेर्नुहोस्, देहायका पदहरू: हिब्रू १३:९ "विभिन्न र अनौठा शिक्षाको भ्रममा नपर। किनकि खाने-पिउने कुरा सम्बन्धित विधिद्वारा होइन, तर अनुग्रहद्वारा हृदय सुदृढ भएको असल हो। त्यस्ता विधि पालन गर्नेहरूको उपकार भएको छैन।", हिब्रू २:९ "हामी येशूलाई देख्छौं। उहाँ अलि बेरको निमित्त स्वर्गदूतहरूभन्दा केही तल होच्याइनुभयो, मृत्युको कष्टको कारण महिमा र आदरको मुकुट उहाँलाई पहिराइयो, यस हेतुले कि परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा हरेक मानिसको निमित्त उहाँले मृत्युको स्वाद चाख्नु।" हिब्रू ४:१६ "यसकारण साहससँग अनुग्रहको सिंहासन नजिक जाऔं, र खाँचोको समयमा सहायता पाउनलाई कृपा र अनुग्रह प्राप्त गर्न सकौं।" र हिब्रू ६:१९,२० "१९ हाम्रा आत्माको निमित्त दृढ र सुरक्षित लङ्गरको रूपमा यो आशा हामीसित छ। यो आशा पर्दाभित्रको पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्दछ, २० जहाँ हाम्रा पक्षमा अग्रदूत भएर मल्कीसेदेकको दर्जाअनुसार येशू प्रधान पूजाहारी भई प्रवेश गर्नुभएको छ।"

खानेकुराहरू र झुठो वा अनौठो शिक्षादीक्षाहरूको बीचमा भएको सम्बन्धमा शुद्ध र अशुद्ध खानासँग सरोकार नभएको भनेर हिब्रू १३:९ले आभास दिन्छ। किन त?

पावलले आफ्नो पत्रमा शुद्ध र अशुद्ध खाना सम्बन्धी त्यस्तो चासो देखाएको पाइन्दैन। प्रेरित १५मा उल्लेख गरेको अनुसार विश्वासीहरू अनुग्रहबाट मुक्ति पाइन्छ भन्ने विषयमा सुरुको चर्चले प्रतिवद्धता देखाएको कुरा

हामीलाई थाहा छ (प्रेरित १५:७-११) साथै खानपिनको मामिलामा तिनीहरूले अपनाएका नीतिहरूलाई निरन्तरता दिनुपर्छ भनेर पनि यरूशलेममा बसेको चेलाहरूको परिषदले अनुमोदन गरेको थियो। अझ, पावलले यो जिकिर गर्दछ कि नयाँ करारले परमेश्वरको व्यवस्थालाई हृदयमा राखिसकेको छ (हिब्रू ८:१०-१२)। तर, लेखकले भन्न चाहेको कुरा हामीलाई स्पष्ट हुनुपर्दछ: पहिलोतः, पशुबलि विधिहरू र लेवीहरूलाई दिइएको पुजारी ओहोदाले गरिएको पवित्रस्थानमा गरिने मध्यस्थतालाई येशूको बलि र पुजारीय सेवाकार्यले सर्वोच्चता हासिल गरिसकेको छ, अर्थात् येशूले जे गर्नुभयो सो मानव विधिहरूभन्दा उत्तम छ वा ती विधिहरूलाई येशूले माथ गरिसक्नुभएको छ (हिब्रू ८:४,५, हिब्रू १०:१-१८)। दोस्रो, फेरि जुन सन्दर्भमा केही खानाहरूबाट अलग बस्नुपर्छ भन्ने पावलले आफ्ना पाठकहरूलाई दिइएको उपदेशमा ती खानाहरूबाट अलग हुन आलोचना गरिरहेका थिएनन् बरु जब ती खानाहरू खान्छन् तिनीहरूले अनुग्रह पाउँछन् वा धर्मी हुन्छन् भन्ने तिनीहरूको धारणाप्रति उनले असहमती जनाएका थिए (हिब्रू १३:९)। यहूदी विभिन्न विधिहरूमा उपयोग गरिएका वा देवीदेवताहरूलाई चढाउने खानेकुरा वा प्रसादहरूमा सहभागी हुने वा खानमा अलग बस्नु भनेर पावलले चेतावनी दिएका थिए, किनकि ती रीतिथिति र मन्दिरका देवताहरूलाई चढाइने पशुबलिले आराधकहरूले आत्मिक फाइदा वा अनुग्रह उपलब्ध भन्ने मानिसहरूको धारणा थियो (ती धार्मिक परम्परा वा रीतिथिति सबैले परमेश्वर वा देवीदेवताहरूलाई खुशी पार्न गरिन्थ्यो ताकि तिनीहरूले आशिष दिउन्)। तर, प्रसाद खाएर, पशुलाई बलि चढाएर परमेश्वरबाट अनुग्रह पाइन्दैत तर केवल येशूको बलि र उहाँ पुजारी भएर मध्यस्थता गर्नुभएको कार्यद्वारामात्र अनुग्रह पाइन्छ भन्ने पावलको जिकिर थियो। विश्वासीहरूको "बेदी छ" (हिब्रू १३:१०), त्यो हो, येशूको क्रुस, त्यहीँबाट तिनीहरूले खान सक्छन् (यूहन्ना ६:४७-५८)।

हिब्रूको पुस्तकमा "अनुग्रह" परमेश्वरको सिंहासनबाट आउँछ भनेर उल्लेख गरिएको छ (हिब्रू ४:१६)। खीष्टद्वारा मध्यस्थता गर्नुभएको यो अनुग्रह हाम्रो निमित्त "अडकुस" हो र यो "दृढ र सुरक्षित" छ किनभने यो परमेश्वर आफैको सिंहासनमा बेरिएको छ (हिब्रू ६:१९,२०, ४:१६)। हामीले पाउने अनुग्रह येशूको त्याग र बलिबाट उपलब्ध हुन्छ। यसले हाम्रा हृदयहरूमा स्थायीत्व, आशा र निश्चयता रोपी दिन्छ। जब हाम्रो हृदयले त्यस खालको

स्थायीत्व पाउँदछ, तब विभिन्न नयाँ तथा बाइबलसँग सहमत नभएका अनेकौं शिक्षादिक्षा, दर्शनहरूले (हिब्रू १३:९) गर्दा हामी परमेश्वरबाट विचलित हुँदैनौं वा तिनीहरूले हामीलाई सही सत्यबाट बगाएर लान सक्दैन (हिब्रू २:१)।

येशूको शास्वत, शिद्ध र पूर्ण बलिको बारेमा ध्यान गर्नुहोस्। यस बलिमा हाम्रो धर्मकर्म आदिले थप्न खोज्नु सुसमाचार र येशूमा पाइने अनुग्रहको बिपरित हो भनेर हामीले किन सम्झनुपर्दछ?

५. बाहिर शिविरमा येशूकहाँ जाऊ

शिविरबाट बाहिर येशूकहाँ जाऊ भन्नुको अर्थ के हो? हेर्नुहोस्, देहायका पदहरू, हिब्रू १३:१०-१४ "१० हाम्रो एउटा वेदी छ, जसबाट पवित्र वासस्थानमा सेवा गर्नेहरूलाई खाने अधिकार छैन। ११ प्रधान पूजाहारीले पापबलिको निमित्त जनावरको रगत महापवित्र स्थानमा ल्याउँछन्, तर तिनका शरीरचाहिँ छाडनीबाहिर लगेर जलाइन्छन्। १२ यसकारण येशूले पनि उहाँको आफ्नै रगतद्वारा मानिसहरूलाई पवित्र गराउन ढोकाबाहिर कष्ट भोग्नुभयो। १३ यसैकारण हामी पनि छाडनीबाहिर उहाँकहाँ जाऔं, र उहाँले सहनुभएको बेइज्जत हामी पनि सहौं। १४ किनकि हाम्रो यहाँ रहिरहने सहर छैन, तर आउनेचाहिँ सहरको हामी प्रतीक्षा गर्दछौं।", मर्कूस ८:३४ "तब उहाँले आफ्ना चेलाहरूका साथमा भीडलाई आफूकहाँ बोलाएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "कोही मानिस मपछि लाग्ने इच्छा गर्दछ भने त्यसले आफूलाई इन्कार गरोस्, र आफ्नो क्रूस उठाएर मेरो पछि लागोस्।", मत्ती १०:३७-३९ "३७ "जसले मलाई भन्दा बढी आफ्ना बुबा वा आमालाई प्रेम गर्दछ, त्यो मेरो योग्यको हुँदैन। जसले मलाई भन्दा बढी आफ्ना छोरा वा छोरीलाई प्रेम गर्दछ, त्यो मेरो योग्यको हुँदैन। ३८ जो आफ्नो क्रूस उठाएर मेरो पछि लाग्दैन, त्यो मेरो योग्यको हुँदैन। ३९ जसले आफ्नो प्राण जोगाउँछ, त्यसले त्यो गुमाउनेछ, र आफ्नो प्राण मेरो निमित्त गुमाउनेले त्यो बचाउनेछ।", लूका १४:२६-२७ "२६ "यदि कोही मकहाँ आउँछ, र आफ्ना बुबा, आमा, पत्नी, छोरा-छोरीहरू र दाजुभाइ, दिदी-बहिनीहरूलाई र आफ्नै प्राणलाई समेत तुच्छ ठान्दैन भने, त्यो मेरो चेला हुन सक्दैन। २७ जुन व्यक्ति आफ्नो क्रूस बोकेर मेरो पछि लाग्दैन, त्यो मेरो चेला हुन सक्दैन।" र गलाती २:२० "म खीष्टसँगै क्रूसमा टाँगिएको छु, अब उप्रान्त जिउने म होइनँ, तर खीष्ट ममा जिउनुहुन्छ। जुन जीवन शरीरमा म अहिले जिउँछु, त्यो परमेश्वरका पुत्रमा

विश्वास गरेर जिउँछु, जसले मलाई प्रेम गर्नुभयो, र मेरो निम्ति आफूलाई अर्पण गर्नुभयो। "

शिविरको घेराबाट बाहिरको स्थान सबै शिविरको निम्ति अत्यन्तै अशुद्ध ठाउँ थियो। लेबी ४:११,१२मा लेखिएको छ, "११ तर (पापबलि चढाएको) साँढेको छाला, त्यसका जम्मै मासु, त्यसका टाउको, खुट्टा र आन्द्रा-भुँडी गोबरसमेत, १२ अर्थात् सिङ्गै साँढे छाउनीदेखि बाहिर फ्याँक्ने चोखो ठाउँमा लगेर दाउरामाथि राखेर आगोमा जलाऊन्— जहाँ खरानी फ्याँकिन्छ, त्यहीँ नै त्यो जलाऊन्" अर्थात् शिविर बाहिर बलि चढाइएका कतिपय पशुहरू जलाइन्थ्यो। कुष्ठ रोग लागेका मानिसहरू पनि शिविरभित्र आउन दिँदैनथ्यो (लेबी १३:४६) र परमेश्वरलाई निन्दा गर्नेहरू र अरू अपराधीहरूलाई शिविर वा सहरबाहिर मारिन्थ्यो (लेबी २४:१०-१६,२३, १ राजा २१:१३, प्रेरित ७:५८)। शिविरभित्र परमेश्वरको उपस्थिति हुन्थ्यो भनेर ती नियमहरूले आभास दिएका थिए। जुनसुकै अशुद्ध थोकहरू शिविर वा सहरको पर्खाल बाहिर फ्याँकिन्थ्यो किनभने शिविरभित्र वा सहरको पर्खालभित्र कुनै पनि "अशुद्ध", "अशोभनीय", "अनुचित" वा "लज्जास्पद" तत्वहरू सहर वा शिविरभित्र रहेको परमेश्वरले चाहनुभएको थिएन (गन्ती ५:३, व्यवस्था २३:१४)।

यरुशलेम बाहिर क्रूसमा येशूले कष्ट भोग्नुभएको थियो (यूहन्ना १९:१७-२०)। त्यसको अर्थ येशूले सहनुभएको लाज र बेइज्जतलाई जोर दिँदछ (हिब्रू १२:२)। परमेश्वरको नाउँ उहाँले निन्दा गर्नुभएकोले उहाँलाई आधिकारिकरूपमै मृत्युदण्ड दिइएको थियो। यहूदी धर्मगुरुहरूकै सहमतमा उहाँलाई सहरको पर्खाल बाहिर मृत्युदण्ड दिइएको थियो (मर्कूस १४:६३,६४, हेर्नुहोस्, लेबी २४:११,१६)। येशूलाई शिविर वा सहरको पर्खालबाहिर "अशुद्ध", "कलङ्कित", "लज्जास्पद", "अपमानित" र "बेइज्जती" व्यक्ति भनेर निकालिएको थियो (हिब्रू १२:२)। तर, पावलले आफ्ना विश्वासी पाठकहरूलाई सहरको पर्खालबाहिर निकालिएका येशूलाई पर्खाल बाहिरै पछ्याउनु भनेर आग्रह गर्दछन्। जुन बेइज्जत, निन्दा, सास्ती येशूले सहनुभयो त्यही खालको स्थितिलाई सहन विश्वासीहरूलाई उनले अर्ती दिन्छन् (हिब्रू १२:२, हिब्रू १३:१३)। यही बाटो मोशाले अङ्गालेका थिए, जसले मिश्रदेशको धनसम्पत्ति वा यशभन्दा "खीष्टको बेइज्जत वा निन्दा" सहे (हिब्रू ११:२६)।

तर, पौराणिक इस्राएलको नीति विपरित, परमेश्वरको उपस्थिति अहिले शिविर वा सहरको पर्खाल बाहिर हुन्छ भनेर हिब्रूको पुस्तकले बताउँदछ। यस क्रियाकलापले येशूको बेइज्जत वा लज्जास्पद व्यवहारलाई आफूहरूले पनि बोक्नेमात्र नभएर शिविर बाहिर वा सहरको पर्खाल बाहिर उहाँसँगै जानुपर्दछ भन्ने पावलको धारणा छ। पौराणिक इस्राएलमा शिविरभित्र सुनको बाच्छोलाई पगालेर इस्राएलीहरूलाई पिउन दिएपछि परमेश्वरको पवित्रस्थान शिविर बाहिर सारेका थिए र इस्राएलीहरू शिविर बाहिरै परमेश्वरलाई खोजेका थिए (प्रस्थान ३३:७)। अविश्वासीहरूले येशूलाई तिरस्कार वा अश्वीकार गर्नुको अर्थ परमेश्वरलाई नै अश्वीकार वा तिरस्कार गर्नु हो भन्ने त्यस घटनाले आभास् दिन्छ, जसरी इस्राएलिहरूले सुनको बाच्छोको मामिलामा गरे (प्रस्थान ३२,३३)। तसर्थ, दुःख,कष्ट,बेइज्जत, गाली, यातना, लाज आदि सहनुपर्ने विश्वासीहरूको मार्ग, यस संसारमा परमेश्वरको पनि मार्ग हो भन्ने बुझनुपर्दछ।

विश्वासीहरूको विश्वासको लेखक वा सुरु गर्नुहुने र त्यसलाई पूर्णरूप दिनुहुने वा समापन गर्नुहुने येशूको पछि लाग्न पावलले आफ्ना पाठकहरूलाई आह्वान गर्दछन् (हिब्रू १२:२)। अहिलेको दुःखकष्ट, ताडना, सास्ती, यातना आदि अनुशासनको निमित्त क्षणिकमात्र हुन् जसले पछि गएर "धार्मिकताको शान्तिपूर्ण फल उत्पन्न गराउँछ" (हिब्रू १२:११)। तिनीहरूले भ्रष्ट सहर वा शिविर त्यागदै आउनेवाला सहरको खोजिमा छन् जसको निर्माता परमेश्वर हुनुहुन्छ (हिब्रू १३:१४, हिब्रू ११:१०,१६)।

"पर्खाल वा शिविर बाहिर" येशूलाई पछ्याउनुको अर्थ तपाईंको निमित्त के हो? तपाईंको आस्थाको जीवनमा कस्ता कस्तो परिस्थितीहरूको सामना गर्नुपर्छ जुन तपाईंका वरिपरि रहनेहरूले तपाईंमाथि बेइज्जत, अपमान, गालि, लाज आदि खन्याउन सक्छ?

उपसंहार:

थप जानकारी: "जब पवित्र आत्मा विश्वासीहरूमा खनियो,...तब तिनीहरू सन्त वा एक आपससँगको सम्बन्धमा मिठासपना आएको थियो जसले गर्दा तिनीहरू हर्षले भावविभोर भएका थिए। तिनीहरू कोमल भएका थिए, एस आपसमा हित खोजेका थिए, स्वार्थमा तिनीहरूले प्राथमिकता दिएका थिएन वा तिनीहरू स्वार्थी बनेन, र सत्यको निमित्त जुनसुकै मोल चुकाउन पनि तिनीहरू राजी भएका थिए। जब तिनीहरू दिनदिनै भेला भए वा सङ्गति गरे तब तिनीहरूमा गाभिएको

खीष्टको प्रेम प्रकट गरेका थिए। तिनीहरूको निश्चार्थी वचनहरू र कामहरूद्वारा आफूहरूमा भएको येशूको प्रेमलाई जलाइ राखेका थिए...।

तर समय बित्दै जाँदा (विशेष गरेर चर्चमा देखावटी इसाईहरू भित्रिँदा वा येशूको प्रेम सेलाउँदै जाँदा) विस्तारै विश्वासीहरूमा परिवर्तन आउन थाल्यो। येशूलाई हेर्नुको सट्टा विश्वासीहरूले एक आपसमा भएका खोट वा दोषहरू हेर्न थाले। जब विश्वासीहरू एक आपसमा टोकाटोक गरे, आआपना भूलहरूको पर्दाफास गर्न थाले, निर्दयी तरिकाले एक आपसको आलोचना र मूल्याङ्कन गर्न थाले तब तिनीहरूले मुक्तिदातातिर दिन ध्यान हराउन थाले र उहाँको प्रेम पनि तिनीहरूमा सेलाउन थाले। देखावटी वा औपचारिक विधि वा संस्कार पालन गर्न तिनीहरू धेरै कडा हुन थाले। विश्वासलाई प्रयोगमा ल्याउनुको सट्टा तिनीहरूले धार्मिक मत, सिद्धान्त वा शिक्षाप्रति बढि झुकाव तिनीहरूले देखाउन थाले। मतमा फरक भएकोले एक आपसलाई दोष दिन तिनीहरू जोशिलो हुने क्रममा आफैमा भएका दोष वा गलत शिक्षाहरू भुल्न थाले। येशूको चाहना अनुसार तिनीहरूमा हुनुपर्ने भातृप्रेम सेलाएर जान थाल्यो। सबभन्दा दुःखलागदो कुरो त, बादबिवाद र एक आपसमा दोष लगाउने क्रममा तिनीहरूले के गुमाइरहेका छन् सो तिनीहरूमा अचेत हुन थाल्यो वा एक आपसको व्यक्तिगत स्वविवेकको अधिकारप्रति संवेदनशील हुन छोड्यो। सुरुमा भएको जोश जाँगर, खुशियालीपन, आनन्द र एक आपसमा भएको वा हुनुपर्ने भातृप्रेम तिनीहरूको जीवनमा सेलाउँदै गएका थिए। जब तिनीहरूले तिनीहरूको हृदयमा परमेश्वरको प्रेमलाई ओगट्न दिन छोड्यो तब तिनीहरू छिट्टै अन्धकारमा हिँड्न थाले।

"सुरुको चर्चमै विश्वासीहरूको बीचमा हुनुपर्ने एक आपसी प्रेम सेलाएर जान थालेको यूहन्नाले महसुस गरेका थिए। त्यसकारण, तिनीहरूमा त्यस प्रेमले निरन्तरता पाउनुपर्छ भने उनले जोडदार अनुरोध गरेका थिए। उनले चर्चलाई लेखेका पत्रहरूमा विश्वासीहरूको बीचमा प्रेमको दियो बालिराख्नुपर्छ भन्ने भनाइले भरिएको थियो। यूहन्नाले लेख्दछन्, "७ प्रिय हो, हामी एउटाले अर्कोलाई प्रेम गरौं, किनभने प्रेम परमेश्वरबाट आउँछ। जसले प्रेम गर्छ त्यो परमेश्वरबाट जन्मेको हो, र परमेश्वरलाई चिन्छ। ८ प्रेम नगर्नेले परमेश्वरलाई चिन्दैन, किनभने परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ। ९ परमेश्वरको प्रेम हाम्रा माझमा यसरी प्रकट भयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र संसारमा पठाउनुभयो, ताकि पुत्रद्वारा हामी जिउन सकौं। १० प्रेम यसैमा छ, कि

हामीले परमेश्वरलाई प्रेम गरेका होइनौं, तर उहाँले हामीलाई प्रेम गर्नुभयो, र हाम्रा पापको प्रायश्चित हुनका निमित्त आफ्ना पुत्र पठाउनुभयो। ११ प्रिय हो, यदि परमेश्वरले हामीलाई यसरी प्रेम गर्नुभएको हो भने, हामीले पनि एउटाले अर्कोलाई प्रेम गर्नुपर्छ। १२ परमेश्वरलाई कसैले कहिल्यै देखेको छैन। यदि हामीले एउटाले अर्कोलाई प्रेम गर्नुभयो भने परमेश्वर हामीमा रहनुहुन्छ, र उहाँको प्रेम हामीमा सिद्ध भएको हुन्छ" (१ यूहन्ना ४:७-१२)"-एलेन जी हाइट, *द आक्ट्स अफ आपोस्टल्स*, पृ. ५४७, ५४८ बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. कतिपय समयमा वा प्रायजसो मानिसहरूले इसाई जीवन भनेको व्यक्तिगत, येशूसँगको व्यक्तिगत सम्बन्ध हो। हो, इसाई जीवनको यो एउटा पक्ष धेरै महत्त्वपूर्ण छ। तर, हामी एक एकलाई अलग पारेर होइन, समूहगतरूपमै परमेश्वरले हामीलाई अगुवाइ गरिरहनुभएको छ भन्ने कुरालाई सम्झनु किन महत्त्वपूर्ण छ? चर्चमा वा विश्वासीहरूको झुण्डमा मेरो जिम्मेवारी के छ? विश्वासीहरूको समूहबाट मैले के अपेक्षा गर्नुपर्दछ?
- आ. चर्चमा विश्वासीहरूको बीचमा भातृप्रेम बलियो छ भनेर देखाउने क्रियाकलापहरू के हुन्? त्यसको सूची बनाउनुहोस्।
- इ. आखिरमा, भातृप्रेम भनेको के हो? त्यसमा के गुणहरू छन् जसले गर्दा त्यसले सकारात्मक र सदभावको वातावरणको सृजना गर्दछ? देखावटी डिच्च पार्ने प्रेम र भित्री हृदयदेखिको प्रेम बीचमा हामीले कसरी छुट्याउने?

कथा १३
परमेश्वरलाई अन्तिम अवसर
चाचरमेन कु, ३८, थाइलान्ड

मैले सुरो भएर प्रभुसँग प्रार्थना गरें। "प्रभु म अब तपाईंलाई अन्तिम अवसर दिइरहेको छु। मैले चर्चका धेरै कार्यक्रमहरूमा समावेश भएँ तर मलाई केही खास फरक पारेको छैन। म अझ असफल नै भइरहेको छु। म तलमाथि भइरहेको छु। अब दुई हप्ता छुट्टीको समय आइरहेको छ। म घरबाट टाढा रहन चाहन्छु। म बाइबल तालिममा समावेश हुन चाहन्छु। यो तपाईंको अन्तिम अवसर हो। यदि यसले काम गरेन भने म तपाईंबाट सधैं टाढा हुनेछु। "प्रार्थनामा मैले दुःख पोखाएँ। मलेसियामा एडभेन्टिस्ट चर्चकै परिवारमा म हुर्केतापनि र चर्चका कार्यक्रमहरूमा भाग लिएतापनि मेरो आत्मिक जीवन चिसो थियो। आठ वर्षसम्म येशूलाई विश्वास नगर्नेसँग साथी बनाएँ। अन्तराष्ट्रिय स्कूलमा संगित सिकाएर मैले राम्रै तलब पाएको थिएँ। तर मलाई शान्ति भएन। त्यसकारण एडभेन्टिस्ट स्कूलमा बाइबल सिक्न गएँ। त्यहाँ दुई हप्तासम्म पवित्र मन्दिरको बारेमा मैले सिकें। बाइबल पढेर चर्च जाने हाम्रो चलन थिएन तर नियमितरूपमा चर्चमामात्रै म जान्थें। साथीहरूले कसरी एडभेन्टिस्ट हुने भनेर त सुनाए तर प्रभुसँग व्यक्तिगत सम्बन्ध कहिल्यै भएको थिएन। अनि एक दिन बाइबल स्कूलमा इजकियल ३७:१-६ पढें, "परमप्रभुको हात ममाथि पन्यो, अनि उहाँले मलाई परमप्रभुका आत्माद्वारा ल्याउनुभई हाडै-हाड भएको बेंसीमा राख्नुभयो। उहाँले मलाई ती हाडहरू भरिएको बीचमा तल-माथि लानुभयो, र मैले त्यस बेंसीको जमिनमा थुप्रै हाडहरू देखें। ती हाडहरू असाध्य सुकेका थिए।

उहाँले मलाई सोध्नुभयो, "हे मानिसको छोरो, के यी हाडहरू फेरि जीवित हुन सक्छन्?" मैले जवाफ दिएँ, "हे परमप्रभु परमेश्वर, यो त केवल तपाईंले मात्र जान्नुहुन्छ।" तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, "यी हाडहरूलाई अगमवाणी कहेर भन्, 'हे सुकेका हाड हो, परमप्रभुको वचन सुन!' यी हाडहरूलाई परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: म तिमीहरूमा सास हालिदिनेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ। म तिमीहरूमा नसाहरू टाँसिदिनेछु, र तिमीहरूमा मासु बढाइदिनेछु, र छालाले म ढाकिदिनेछु, र तिमीहरूमा सास हालिदिनेछु, र तिमीहरू जीवित हुनेछौ। तब तिमीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी जान्नेछौ।"

प्रभुको वचन मैले यो पढेपछि मेरो जीवनमा पवित्र आत्माको सास आयो। प्रभुसँग मेरो सिधै सम्बन्ध भएको मैले चाहेको थिएँ। पवित्रस्थानको बारेमा अध्ययन गरेपछि मैले प्रभुको प्रेमको बारेमा त्यो सबै रहेछ भनेर मैले थाहा पाएँ। मेरो जीवनमा क्षमा दिने शक्ति उहाँसँग छ भनेर मैले महसुस गरेँ र उहाँसँग गहिरो सम्बन्ध राखेर चल्ने मेरो इच्छा भयो। मेरो जीवनमा प्रभुको प्रेमले पूरै बास बस्यो। मैले येशूलाई मेरो हृदय सुम्पेँ। मेरो जीवनमा उहाँले काम गर्न थाल्नुभयो। म फेरि ५ देखि ६ वर्षका बालबालिकाहरूलाई सँगीत सिकाउन गएँ।

स्कूलमा सान्टा क्लज, परिहरू, बाहुन्नेहरू र बोक्सीको बारेमा गीत सिकाउनुपर्ने भएको थियो। एक दिन मनगढन्ते आदि गीतहरू सिकाउँदै थिएँ, मेरा दुई असल विद्यार्थीहरू इथान र लुकासमा त्यसमा भाग नलिएको थाहा पाएँ। तिनीहरूले कान बन्द गर्दथे जब तर्सान्ने आवाज भएको गीत गाउन सुरु थालेका थिए। "तिमीहरूलाई के भयो? किन क्लासमा भाग नलिएको?" मैले माग गरेँ। "म इसाई हुँ र त्यस्तो कुरामा म भाग लिन सकिदैन," इथानले मलाई भन्यो। अनि ऊ रुन पनि थाल्यो। लुकासले पनि आफ्नो साथीसँग सहमत जनाइरहेको थियो। यो प्रभुबाट मैले ठूलो पाठ सिकें। "शैतानको बारेमा मैले केटाकेटीहरूलाई किन सिकाइरहेको छु?" भनेर मैले आफूले आफूलाई सोधें। अर्को दुई हप्ताको छुट्टीमा बाइबल स्कूलमा दानिएल र उनका तीन साथीहरूको बारेमा सिकें। राजा नबुक्दनेजारको अगाडि तिनीहरूले प्रभुमा बफादार भएका थिए। इथान र लुकासले पनि मेरै अगाडि प्रभुमा अडिग भएको मैले देखें। म त्यस स्कूलमा काम गर्न नसक्नेभएँ। तर म त्यो स्कूल छाड्न पनि नसक्ने भएको थिएँ। यो कथा मैले बाइबल शिक्षकलाई सुनाएँ। "तिम्रो गवाही बलियो छ। तर तिमीमा सक्रियता छैन," उनले मलाई सुनाए। एक दिन एलेनहाइटको क्राइस्ट अवजेक्ट लेसनहरूमा पढें, "जब पवित्र आत्माको आवाज आउँछ तब उनको आवाज ढिलो नगारि सुन्नुमा नै हाम्रो हित हुन्छ। जब मेरो बगौँचामा काम गर्न जाऊ भन्यो भने नहिचकिचाइकन जानु। 'फेरि परमेश्वरले 'आज' भनी एक दिन ठहराउनुभएको छ, जब उहाँले धेरै समयपछि दाऊदद्वारा अघि भनिएकै कुरा फेरि भन्नुभयो, 'आज तिमीहरूले उहाँको शब्द सुन्यौ भने तिमीहरूका हृदय कठोर नपार' (हिब्रू ४:७)। प्रभुलाई मेरो हृदय समर्पित गरेर मैले त्यस स्कूलबाट राजिनामा दिएँ। अर्को पाँच महिनासम्म बाइबल स्कूलमा गएँ।

मेरो दिमागमा फेरि द्वन्द्व चल्यो किनकि मेरो आमदानी थिएन। अर्को कामको खोजिमा गएँ तर साबथमा पनि काम गर्नुपर्ने भएको थियो। मेरो पास्टरले मलाई खास हौशला दिएनन्। तर अन्तिम क्षणमा प्रभुले अर्को ढोका खोल्नुभयो र थाइलान्डको एडभेन्टिस्ट स्कूलमा काम पाएँ। त्यो समयले मलाई अचम्म बनायो। तब उहाँको वचन याद आयो, “किनकि मेरा विचारहरू तिमीहरूका विचार होइनन्, र तिमीहरूका चाल मेरा चाल होइनन्।” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। जसरी आकाश पृथ्वीभन्दा अलगो छ, त्यसरी नै मेरा चाल तिमीहरूका चालभन्दा र मेरा विचार तिमीहरूका विचारभन्दा अलग छन्। जसरी वृष्टि र हिउँ आकाशबाट झर्छ र त्यसैतिर फर्केर जाँदैन, तर जमिनलाई भिजाएर बाली उमार्छ, र छर्नेलाई बीउ र खानेलाई भोजन दिन्छ, त्यसरी नै मेरो मुखबाट निस्कने मेरो वचन पनि हुनेछ। त्यो मकहाँ व्यथै फर्कनेछैन, तर मैले इच्छा गरेको काम त्यसले पूरा गर्नेछ, र जुन कामको निम्ति म त्यसलाई पठाउँछु, त्यसमा त्यो सफल हुनेछ। तिमीहरू आनन्दसाथ जानेछौं, र शान्तिमा डोऱ्याइनेछौं।

पर्वतहरू र डाँडाहरू तिमीहरूका सामुन्ने गीत गाउनेछन्, र मैदानका सारा रूखहरूले ताली बजाउनेछन्। तब काँढाको सट्टा सल्लो, सिउँडीको सट्टा असार-फूलको रूख उम्रनेछ। त्यो परमप्रभुका ख्यातिको निम्ति हुनेछ। त्यो कहिल्यै नष्ट नहुने सदासर्वदाको चिन्हको निम्ति हुनेछ।” (यशैया ५५:८-१३)। प्रभु भलो हुनुहुन्छ। दुई वर्षसम्म किन्डर गाटोको शिक्षिका भएपछि मलाई संज्ञीत विभागको निर्देशक बनाइ दियो। मेरो दिमागमा शान्ति आयो र मलाई आनन्दले भरिदिनुभयो। प्रभुले मेरो जीवनलाई जित्नुभयो र अरूहरूलाई उहाँको प्रेमको सुन्दर्यताको बारेमा म सुनाउन चाहन्छु।

-चारमेन कु।